

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 40, hvorved produktsikkerhedslovens 12, stk. 3, foreslås ophævet som følge af ændringen af købelovens § 54, stk. 2.

Den foreslåede § 54, stk. 2, vil gælde for andre køb end forbrugerkøb, jf. købelovens § 1 a. Bestemmelsen vil som hidtil kunne fraviges ved parternes aftale eller sædvane, jf. købelovens § 1, stk. 1, og erhvervsdrivende vil således indbyrdes kunne aftale en reklamationsfrist.

Den foreslåede ophævelse af reklamationsfristen i disse tilfælde omfatter også forbrugerkøb, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (forslag til ændring af købelovens § 83, stk. 2). Denne bestemmelse vil ikke ved aftale kunne fraviges til skade for en køber, der er forbruger, jf. købelovens § 1, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår ikrafttrædelsen af den foreslåede § 54, stk. 2, henvises til overgangsreglen i lovforslagets § 47, stk. 3.

Til nr. 3 (§ 54, stk. 3 og 4)

Det foreslåede *stk. 3* medfører, at der ikke gælder nogen reklamationsfrist ved køb af byggematerialer. Det indebærer, at alene forældelseslovens regler gælder i denne situation.

Efter den gældende § 54, stk. 2, skal køberen af byggematerialer have påberåbt sig mangler ved materialerne inden 5 år efter byggeriets aflevering, dog senest 6 år fra overgivelsen af materialerne til køber. Den foreslåede regel indebærer, at krav først endeligt bortfalder 10 år fra forfaldsdagen, dvs. normalt fra overgivelsen af materialerne til køberen, f.eks. til købers lager eller til videresalg. Det vil herefter ikke længere være af betydning, hvornår der sker aflevering af det byggeri, som byggematerialet er leveret til, medmindre der er indgået anden aftale om forfaldsdagen.

For den nærmere afgrænsning af byggematerialer henvises til forarbejderne til den gældende bestemmelse, jf. bemærkningerne til forslaget til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., hvorved en særregel for byggematerialer først blev indført, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, s. 3003. Der henvises til endvidere pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 54, stk. 3, vil gælde for andre køb end forbrugerkøb, jf. købelovens § 1 a. Bestemmelsen vil som hidtil kunne fraviges ved parternes aftale eller sædvane, jf. købelovens § 1, stk. 1, og erhvervsdrivende vil således indbyrdes kunne aftale en reklamationsfrist.

Den foreslåede ophævelse af reklamationsfristen gælder ligeledes for forbrugerkøb, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (forslag til ændring af købelovens § 83, stk. 2). Bestemmelsen vil ikke ved aftale kunne fraviges til skade for en køber, der er forbruger, jf. købelovens § 1, stk. 2.

Det foreslåede *stk. 4*, medfører, at en erhverver, som handler uden for sit erhverv, ikke som følge af en aftale indgået mellem tidligere led i omsætningskæden om en kortere reklamationsfrist end den, der er indeholdt i købelovens § 54, stk. 1, afskæres fra at gøre et i øvrigt berettiget erstatningskrav for mangler ved salgsgenstanden gældende over for et tidligere led i omsætningskæden. For så vidt angår køb omfattet af stk. 2 og 3, som affattet ved dette lovforslag, medfører bestemmelsen, at en reklamationsfrist, der er aftalt mellem tidligere led i omsætningskæden, ikke kan gøres gældende over for en senere erhverver, der handler uden for sit erhverv, og som har et i øvrigt berettiget erstatningskrav for mangler ved salgsgenstanden.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alle former for erhvervelse af løsøre. For så vidt angår byggematerialer, indebærer bestemmelsen bl.a., at en aftale mellem tidligere led i salgskæden, f.eks. en aftale mellem en producent af byggematerialer og en entreprenør eller en håndværker, om, at der skal gælde en reklamationsfrist ved krav mod producenten, ikke vil kunne gøres gældende af producenten over for en senere erhverver, der hovedsagelig handler uden for sit erhverv, i det omfang betingelserne for, at forbrugeren kan gøre et erstatningskrav for mangler ved byggematerialerne gældende over for producenten, i øvrigt er opfyldt. En materialeleverandør vil således ikke over for en senere erhverver af materialerne kunne gøre gældende, at den pågældende leverandør i henhold til den såkaldte byggeleveranceklausul i AB 92 § 10, stk. 4, alene er ansvarlig for mangler ved byggematerialerne i 5 år efter byggeriets aflevering.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, i hvilket omfang en senere erhverver kan gøre et erstatningsansvar for mangler ved salgsgenstanden gældende over for et tidligere led i omsætningskæden, f.eks. en producent. Spørgsmålet herom vil som hidtil skulle afgøres på grundlag af almindelige ulovbestemte principper om direkte krav mod tidligere led (»springende regres«).

Lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer, at den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne fraviges til skade for den senere erhverver ved aftale mellem denne og sælgeren eller det pågældende tidligere led i omsætningskæden.